

PŘÍBĚH SPOKOJENÉHO ELEKTROSPOTŘEBIČE (Č. 1)

Lednička Zdenička

Osnova:

1. Lednička Zdenička
2. K chlazení a ukládání potravin
3. Rudolf

V menší domácnosti na kraji větší vesničky žila Zdenička lednička. Zdenička byla starší model, ale i přesto ji majitel Rudolf měl velice rád a zažili si spolu dost. Rudolf se vždy těšil až přijde z práce domu, pomalu otevře ledničku, a vytáhne si nějakou tu dobrotu, častěji pivo. Hodně si vážil Zdenky a byl na ni moc pyšný, že starý model jako ona dokáže takhle vykonávat práci.

Bohužel, Rudolf to dělal až moc často že začala být odřená a její poličky začaly padat a dvířka začala vrzat, ale ani tohle Rudolfa neodradilo a každý měsíc si ji spravoval, i přestože mu pomalu přestávala chladit potraviny. Možná to vypadalo vtipně ale pravidelně jí dával nový lak, leštil ji a zkrátka se o ni staral, aby vydržela co nejdéle.

Ale poslední měsíce na ni zapomínal a už ji nikdo neopravoval dvířka ani poličky, prostě nic. Zdenička už byla smutná rozbitá lednička, a tak už jen vzpomínala na dobré chvíle, než ji Rudolf odnese pryč a nechá recyklovat. Určitě jí bude chybět výhled na nově koupené jogurty a nezapomene na to, jak dobře se měla. Ale kdo ví, možná alespoň nějaká její část dostane nový život.

SPOKOJENÝ ŽIVOT ELEKTROSPOTŘEBIČE JACKA (Č. 2)

Osnova:

1. Začátek života
2. Poprvé v novém domově
3. Jackův zkrat
4. Začátek konce

Kdysi dávno, v továrně na okraji města se zrodil kávovar Jack. Byl to moderní stroj, který byl navržen aby přinášel krásná rána lidem, kteří to potřebovali. Jacka si vzala hned první den, kdy ho v obchodě vystavili, hodná a šťastná rodina, a tak byl taky šťastný, protože se bál, že tam bude čekat celou věčnost.

Hned jak přijel do svého nového domova, byl zapojen do elektřiny a cítil se mnohem lépe. Když ho vyzkoušeli, byli štěstím bez sebe, jak dobrou kávu dělal. Každé ráno Jacka hned použili a on se cítil dobře, protože plnil to, pro co byl stvořen. Takhle to bylo asi 3 roky.

Až jednou... se Jack rozbil a bál se, že ho vyhodí. Rodina to zjistila hned další ráno, když Jack při přípravě kávy začal dělat divné skřípavé zvuky. Rodina usoudila, že to vyřeší, až přijdou z práce. Jack byl celý den strachem bez sebe. Když rodina přišla domů, vypojoili ho ze zásuvky, cítil se slabý a myslel si, že nastal jeho konec. Rodiče s ním někam odjeli, po hodině se vrátili, ale bez Jacka. Hodinu po tom zazvonil telefon. Volal opravář, který říkal, že Jacka opravil a že ho posílá domů. Zhruba za 2 hodiny se šťastně vrátil ke své rodině a svému poslání.

Jack byl opět plný radosti z toho, že dělá rodině lepší rána. A stejně jako dříve, každé ráno rodina vstala a šla si udělat kávu. Jack poté zažil ještě 6 let plných radosti a zážitků, těch dobrých, ale taky těch špatných, například když se doma konala narozeninová oslava a táta se polil kávou. Musel okamžitě do nemocnice a tak se zkažila celá oslava. Po 6 letech přestal Jack fungovat úplně, začalo to opět tím divným zvukem, potom začala káva chutnat hnusně. Rodiče ho za jeho dlouholetou skvělou službu předali k recyklaci, a tak skončil příběh spokojeného spotřebiče Jacka. Ale je to opravdu konec?

PŘÍBĚH SPOKOJENÉHO SPOTŘEBIČE (Č. 3)

MŮJ SKVĚLÝ ŽIVOT V NOVÉ RODINĚ

Osnova:

1. Seznámení se mnou
2. Můj sladký život
3. Moje rozloučení

Jednoho dne mě vyrobili. Jsem velká, úsporná a bílá. Už mě převáželi do prodejny, ale v tu chvíli auto nabouralo! Já jsem naštěstí byla v pořádku, a tak mě převezli na prodejnu. Ubíhaly minuty, hodiny a dny a lidi si mě pořád jen obhlíželi. Až jednoho dne si mě jedna velká rodina vybrala. A tak si mě vzali domů.

Normálně ve mně prali prádlo a rodina si mě chválila. Moc jsem ji milovala! Chovali se ke mně hezky a říkali, že mě nikdy nevymění. Ubíhaly měsíce a jednoho dne ke mně přišla nejmladší dcera Anička a vzala si s sebou do koupelny hračky. Naházela je do mě a omylem zapnula mě. Anička najednou začala brečet, rychle přiběhla maminka a vypnula mě. Vyndala ze mě všechny hračky a vynadala Aničce, že tohle se nedělá. Zavolala tatínkovi do práce, aby přijel domů, že se se mnou něco stalo. Tatínek přijel a koukl se na mě. Řekl, že mě zkusí opravit, ale nezvládne to doma, protože nemá u sebe nářadí. Odvezli mě tedy do tatkovy práce a tam se mě snažili opravit. Pár dní to trvalo, ale za týden mi bylo zase skvěle.

Poté mě převezli zpět domů a já zase fungovala, jak mám. Šťastně jsem jim prala. Pořád si mě chválili a já byla moc ráda. Ale jak roky ubíhaly, stárla jsem a už jsem neprala tak dobře, byla jsem unavená a zničená. Rodina si řekla, že mě vymění za jinou. Byla jsem smutná a bála se, že se stane něco špatného. Odvezli mě na to místo, kde mě prý měli zrecyklovat. Došlo mi, že budu dál žít nový život, a tak jsem se vlastně těšila.

PŘÍBĚH SPOKOJENÉHO ELEKTROSPOTŘEBIČE (Č. 4)

O MASIVNÍ LEDNICI

Osnova:

1. Královna
2. Osudný den
3. Život s Agathou
4. Tomáš

Jsem masivní americká lednice a tohle je můj příběh.

Byla jsem vytvořena ve výrobě na lednice. Dali mi veliké dveře, větší úložisko a samozřejmě delší kabel na zapojení. Když mě dovezli do Okay obchodu se spotřebiči, postavili mě mezi ostatní ledničky. Cítila jsem se jako královna, ale neuvědomovala jsem si, že mě ostatní lednice pomlouvají, jak moc jsem velká a jak moc místa zabírám. Přibližně po pár minutách ke mně přišel jeden ze zaměstnanců, na jmenovce měl napsáno Tomáš Havlík. Nalepil na mě jakousi nálepkou, což byla moje cenovka... Moje cena byla kolem 2 000 000 \$, docela dost za jednu lednici, řekli byste si.

Asi až po 10 měsících přišla do obchodu jedna paní. No, spíš vypadala na madam. Nejprve prohlížela chladničky a lednice, podívala se na mne a začala dělat divné obličejy. Doufala jsem, že z nadšení nebo úžasu. Začala mě otevírat, podívala se i do mrazáku, což se obvykle nedělo. Najednou zavolala na Tomáše. Za těch pár měsíců jsem si ho doopravdy oblíbila. Chvilí tam spolu mluvili a asi tak po hodině nebo dvou přišel Tomáš i Petr, kterého jsem nesnášela z celé své duše... Kdybych nějakou měla. Dali mě do nějakého auta, vypadalo to na malý kamion nebo dodávku.

Po několika hodinách to auta zastavilo. Když mě vyndali z auta, objevil se přede mnou nádherný dům. Tipla bych si, že měl alespoň tři patra. Po námaze pracovníků se konečně dostali do druhého patra. Nebudu lhát, ale zajímalo mě, proč nejsem až v tom třetím. Najednou přišla ta stejná madam, co jsem ji viděla v obchodě a už jsem věděla, co se děje. Ona si mě totiž koupila! Byla jsem ráda, ale taky smutná, jelikož se mi stýskalo, a určitě ještě bude, po Tomášovi. Byl to dobrý chlap, to vám říkám na rovinu.

Po 4 letech, co jsem s tou ženou bydlela, jsem zjistila, že se jmenuje Agatha, docela hezké jméno. Jediné, co mi na ní vadilo, bylo to, že do mě rvala všechno, i když to už ze mě padalo, občas jsem toho měla dost a už jsem i dělala naschvály a rovnou jsem ze sebe vyhodila nějaké pití nebo jídlo, když mě například nechala otevřenou. Když přišla domů z práce, slyšela jsem ji, jako by zase něco přinesla, tak jsem nastražila kabel. A najednou jsem uviděla... novou lednici!

Pomyslela jsem si, že by to mohl být jen dárek pro někoho jiného a že ji tady jenom schovají. Ale ne, byla to doopravdy nová lednička... Ale jejich! Začala jsem panikařit, nevěděla jsem, co mám dělat. Bála jsem se, že to bude můj konec a zemřu... Ale pak jsem uslyšela, jak Agatha někomu volá. Uslyšela jsem nějaké jméno na T... T... T. A pak jsem si vzpomněla. Ale proč by volala Tomášovi? Nebo snad on jí?

Uplynulo dalších 5 až 6 let a hádejte co. Vaše milovaná lednička byla konečně u někoho, kdo se o ni uměl i postarat. Když si Agatha přivezla tu svou novou, zeptala se Tomáše, jestli by mě nechtěl. Do té doby jsem si myslela, že se vůbec neznali. Nakonec jsem vždycky byla jenom ta velká, masivní, tlustá, nebo jak to chcete říct, lednička, ale byla jsem milována. Pokud se někdo dokáže postarat o ledničku, znamená to, že tam venku určitě je někdo, kdo vás také má rád, a vždy se o vás postará...

Epilog

Ve výsledku masivní americká lednička žila smysluplný život s uvědomím, že byla užitečná.

PŘÍBĚH SPOKOJENÉ PRAČKY (Č. 5)

Osnova:

1. Berta, pračka
2. K praní
3. Spokojený život

Byla jedna pračka. Jmenovala se Berta. Bertu vyrobili v továrně na pračky. Nejdříve vypadala jako hromada šroubů a plechu, ale potom ji lidé smontovali a byla z ní krásná bílá pračka, která měla velké skleněné oko místo dvířek.

Z továrny cestovala do obchodu s elektrem. Tam Bertu vystavili a všichni chodili okukovat to její krásné velké oko. Berta si představovala, kdo si ji asi vybere. Chtěla do rodiny, kde by mohla co nejvíc pomáhat. Milovala praní špinavého prádla. Jednoho dne přišla do obchodu paní se smutným obličejem. Když ale uviděla Bertu, usmála se tak, že Bertě poskočilo srdce. Hned si šla Bertu pohladit a říká si: „Tu si odvezu domů“. Naložila si ji do auta a jela s paní domů. Paní bydlela v domečku a měla manžela, tři děti a dva psy. Bertu postavili do velké koupelny, hned ji zapojili a začali prát. Berta byla moc spokojená. Prala a prala. Děti kolem ní běhaly, paní, vždy když šla okolo, poplácala Bertu po víku. A dokonce měla kamarádku - sušičku Lenku. Celé dny pomáhaly rodině a povídaly si spolu. Jen pejsci zlobili Bertu, kradli jí totiž prádlo nebo na ní štěkali.

Takhle už sloužila několik dlouhých let. Když už konečně dosloužila, rozhodl se pán, že Bertu pošle na recyklační pobyt. Chtěl, aby Berta sloužila dál. Berta byla moc ráda a těšila se na pobyt a odpočinek.